

падайте Твои: сичките волны Твои и вѣрите Твои преминаха вразъ мене.

8 Деня ще заповѣда Господь милостѣта Своя: а ноша (ще вѣде) съ мене пѣнїето МѢ, молитвата (моа) камъ Бога на-животатъ мой.

9 Ще речемъ камъ Бога, твърдостѣта моа: защо ли си ме заковарилъ? защо ли ходимъ ухиленъ ꙗко въскорбленїето враждебно?

10 Враговете мои, като ме укорѣватъ съсвѣтѣ костите ми, че ми говорятъ ката день: гдѣ (ѣ) Богъ твой?

11 Защо ли си прескорена, дѣше моа? и защо ли са смѣщавашъ вътре ми? надѣйсе на Бога: защото ꙗкоще ще Го пѣснословимъ: (Той ѣ) спасенїе на-лицето ми, и Богъ мой.

ПСЯЛОМЪ МВ.

(Тоя пѣснопоецъ прогнанъ и отдалеченъ ꙗко въ храматаъ, молисе Бога за да го освободи ꙗко неприѣтелите мѢ.)

СЪДИ ме, Боже, и разсѣди въправданїето мое противъ народа непреподобна: ꙗко челоуѣка льстива и беззаконна освободи ме.

2 Защото Ты (си) Богъ на-силата моа: защо ли си ме отфърлилъ? защо ли да ходимъ ухиленъ ꙗко въскорбленїето враждебно?

3 Испрати свѣтлостѣта Твоя и истината Твоя: оны нека ме наставѣватъ: нека ме доведатъ въ гората на-свѣтыната Твоя, и въ селенїата Твоя.

4 Тогавя ще влѣземъ въ жертвенникатъ Божїй, въ Бога, радостѣта на-веселїето мое: и ще Те славословимъ въ гѣсли, ѡ Боже, Богъ мой.

5 Защо ли си прескорена, дѣше моа? и защо ли са смѣщавашъ вътре ми? уповай на Бога: по-